

probléma is könnyebben orvosolható lenne!

Lehet, hogy mégis a természetvédelekkel kellene „hadiösvényre lépni” a vadászok ellen?!

Saját magunk

Nem is lennénk „rendes” nép, ha magunkkal nem lenne bajunk. Pedig nem vagyunk sokan. Még mindig érzem a kasztok meglétét: Állami erdész – magánerdész, bácsikám – kisöcsém. Pedig nőnek a gyerekek, s a kisöcsénk lassan a fejünkre nő. Pedig honnan indult a szerencsétlen suttyó! Nem volt neki „Nagybácsikája”, aki ha bajba került, kikisegítette némi pénzzel, tanáccsal.

Akár tetszik, akár nem, a magánerdőgazdálkodás feljövőben van. Minden téren, sőt! Területben, s a művelés színvonalában is. A telepítések fokozásával hamarosan beéri az „államiakat”, s az önkormányzatok, egyéb szervezetek „erdő-éhségét” sem belőlük fogja kielégíteni az Állam. Magam az állami erdők évi cca. 1,5-2 milliárdos hasznát – finoman szólva is – meglehetősen szolidnak érzem. Különösen, ha merőben más adottságú gazdaságok produkálnak hasonló nagyságú eredményeket, s

volt kollégáim 800-1000 ha-t kezelve 55-60 évesen 120-140 ezer forintos bruttó fizetésekről számolnak be.

De beszéljünk most a főnökökről

Nyolc évig volt szerencsém a „Nagy Sasok” között ücsörögni a Parlamentben, s igyekeztem szűkebb népem – a Felső-Szabolcs – s olykor az erdészet, az erdészek érdekeit képviselni. Nem voltunk sokan... Most nem is tudom van-e, volt-e egyáltalán dakota vagy irokéz, aki ezt tette volna. A „Nagy Tanács” egyik Bizottságának (Mezőgazdasági) ugyan volt Erdészeti Albizottsága, de abban leginkább vadász-gazdászok, gépészek – némi lovas-közművelővel megspékelve – döntöttek az erdészeti ügyeiről. Elnökük – melleleg – a Parlamenti Vadászklub vezetője is volt!

Ha jól vagyok informálva a következő „Nagy Tanácsban” a dinnyetermelőknek akár két lobbistája is lehet, pedig az sem egy nagy nép, nem az ország 20 %-án, csak néhány ezer hektáron él. Ráadásul a dinnyések a „Nagy Sasok” egyik és másik táborában is befutónak látszanak. De hol vannak az erdészek?!

Szövetségesek nélkül nem megy! Úgy látom, hogy az erdészek népe is – mint

Magyarország – saját magával van körülveve. Van közöttük ellenség, de olyan is, akivel szövetséget lehetne-kellene kötni, mert egyedül kevesek vagyunk. Az ösvényen, amelyet a Nemzeti Erdőprogram kijelölt – ráadásul erről „papírunk” is van, igaz nem törvény, csak Kormányhatározat – indiánhoz ugyan nem méltó módon, de sokkal nagyobb léptekkel és főleg hangosabban kellene haladni! A valódi ellenségekkel végre leszámolva, szövetségesekkel megerősödve menetelni. Jó főnököket választva, aki lát a pályán, jó az ellenség-barát felismerő rendszere, szeme van a látásra, füle a hallásra. És – ezzel ugyan nem kezdünk mondatot – sokkal hangosabban! Mert – ahogy azt itt Szabolcsban mondjuk – néma gyermeknek az anyja térde kalácsa!

Gondolat-rohamnak – pillanatnyilag – ennyi.

Választott népem! Nem ellenetek jöttem – értetek! A könnyed stílus ne tévesszen meg senkit – amit leírtam, komolyan gondolom!

Hogyan merészeltem?! Bevallom. Dédnagyapámat – igaz, sajnos csak névegyezőség, de – Bedő Albertnek hívták.

Borkó Károly
táj- és kertépítész

Elismerést kapott a NYÍRERDŐ

A Debreceni Egyetem Agrár- és Műszaki Tudományok Centruma emlékérmét vehette át a Nyírségi Erdészeti Részvénytársaság vezetője.

A debreceni agrár- és gazdasági képzés elindításának 140. évfordulója alkalmából alapított emlékérmét *prof. dr. Nagy János*, a DE AMTC elnöke adta át *Kaknics Lajosnak*, a NYÍRERDŐ Zrt. vezérigazgatójának, az intézmény évnyitó fogadásán. A NYÍRERDŐ hosszú ideje többretű szakmai kapcsolatban áll az agrárcentrummal. 2005 óta a szakképzési hozzájárulás terhére az Egyetem Természetvédelmi, Állattani és Vadgazdálkodási Tanszékét támogatja a társaság, azt megelőzően pedig az Agrárgazdasági és Vidékfejlesztési Kart, illetve a Növénytan és Növényélettani Tanszékét segítette.

A NYÍRERDŐ Zrt. az Agrárgazdasági és Vidékfejlesztési Kar Erdészeti és Vadgazdálkodási Kihelyezett Tanszékeket működteti, a társaság munkatársai aktívan közreműködnek az államvizsga bizottságok munkájában. Lehetőség van arra is, hogy vadgazda-mérnökhallgatók kötele-

ző szakmai gyakorlatukat az erdőgazdaságnál teljesítsék. Az egyetem oktatói előadóként rendszeresen közreműködnek a NYÍRERDŐ-Akadémia rendezvényein, illetve külső szakértőként segítik az erdészek munkáját.

A társaság doktori ösztöndíjat létesített az Állattenyésztési Doktori Iskola számára. A cég egyik munkatársa a Növénytermesztési, Kertészeti és Élelmiszertudományi Doktori Iskola hallgatója.

A Természetvédelmi Állattani és Vadgazdálkodási Tanszék kutatói közreműködnek a 2005 óta folyó nyírfajd-visszatelepítési programban. Ezzel kapcsolatban 2007-ben és 2008-ban kutatás-fejlesztési megállapodást is kötött az erdőgazdaság a tanszékkel, a nyírfajd-visszatelepítéssel kapcsolatos biometriai és szakirodalmi adatbázis létrehozása céljából.

Tavaly a társaság kutatás-fejlesztési megbízása alapján az egyetem kutatói az alábbi témákban végeztek kutatásokat:

A vágástéri hulladékból készített apríték beltartalmi értékének (fűtőérték) vizsgálata, összehasonlítva a normál erdei apríték (faválasztékból készült apríték) beltartalmi értékeivel.

Tuskóapríték beltartalmi értékének (fűtőérték) vizsgálata, összehasonlítva a normál erdei apríték (faválasztékból készült apríték) beltartalmi értékeivel.

Tuskóapríték minőségi vizsgálata, különös tekintettel az aprítékban előforduló talaj és homok frakció mennyiségére.

Hozamvizsgálatok az 1 hektárra eső föld alatti hasznosítható fatömeg meghatározására.

A biomassa égetőműből kikerülő fahamu elemzése, a beltartalmi értékek alapján a hamu hasznosításának lehetősége a nyírségi savanyú homoktalajok, talajjavítása céljából.

Vereb István

Honlapjaink:

www.oee.hu
www.erdesztelapok.hu
www.forestpress.hu
www.erdo.hu
www.mgszh.gov.hu